

**KONCESSIONSNÄMNDEN
FÖR MILJÖSKYDD**

Avdelning 3

BESLUT
1997-01-29
Stockholm

Nr B 14/97 1 (10) ✓
Dnr 262-315-95
Aktbil 18

KLAGANDE

F.d. Alsike Bensin, Däck & Bilservice Handelsbolag, Rosenlund, 741 92 KNIVSTA

Ombud: Advokat O.B. ; Alrutz' Advokatbyrå AB, Box 7493,
103 92 STOCKHOLM

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Uppsala län beslut den 21 juni 1995 avseende föreläggande vid vite enligt 40 § miljöskyddslagen (1969:387) att vid f.d. Alsike bensinstation på fastigheten Rickebasta 7:4 utföra sanering av mark och grundvatten

SAKEN

Ansvar för saneringsåtgärder

KONCESSIONSNÄMNDENS BESLUT

Koncessionsnämnden undanröjer länsstyrelsens och miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut och visar ärendet åter till miljö- och hälsoskyddsnämnden för fortsatt handläggning.

Detta beslut får enligt 48 § andra stycket miljöskyddslagen inte överklagas.

BAKGRUND

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Uppsala kommun beslöt den 26 oktober 1994 att med stöd av 5 och 40 §§ miljöskyddslagen förelägga OK Mälardalen (OK) och Alsike Bensin, Däck & Bilservice Handelsbolag (Alsike Bensin), vid ett vite av 250 000 kr för var och en, att vid Alsike bensinstation på fastigheten Rickebasta 7:4:

- vidta saneringsåtgärder så att den återstående medelkoncentration av olja inom det sanerade området högst uppgår till 300 mg per kg jord
- vidta skyddsåtgärder för att rena grundvattnet så att det vatten som förs till Branthammarsån innehåller högst 5 mg olja per liter.

Alsike Bensin och OK , numera OK ek.för., överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Uppsala län.

I beslut den 21 juni 1995 meddelade länsstyrelsen följande beslut.

Länsstyrelsen upphäver miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut den 26 oktober 1994, vad gäller OK ek.för.

Vad gäller beslutet avseende Alsike Bensin, Däck & Bilservice HB ändrar länsstyrelsen beslutet i denna del så att bolaget föreläggs med stöd av 40 § miljöskyddslagen och vid vite av 250 000 kr att vid f.d. Alsike bensinstation på fastigheten Rickebasta 7:4 utföra sanering av mark och grundvatten så att någon risk för att vattentäkterna i området förorenas av bensen, toluen, etylbensen och xylén inte föreligger. Härvidlag skall som vägledande riktvärden i mark och grundvatten gälla följande,

	Mark	Grundvatten
Bensen	1 mg/kg	30 µg/l
Toluen	130 mg/kg	1000 µg/l
Etylbensen	50 mg/kg	150 µg/l
Xylén	25 mg/kg	70 µg/l

De förelagda åtgärderna skall vara vidtagna senast den 30 september 1995.

Enligt 49 § andra stycket miljöskyddslagen gäller beslutet med omedelbar verkan.

Som motivering till beslutet angavs bl.a. följande.

Bensinstationsverksamhet har pågått på den aktuella platsen sedan 1950-talet och senast såsom återförsäljning av OK:s varor enligt avtal härom den 9 mars 1982. Någon verksamhet bedrivs inte längre och pumpar och övrigt är nedmonterat. Bensinstationen är belägen på fastigheten Rickebasta 7:4 och ligger vid länsväg 255 tidigare väg E 4, inom ett i övrigt för bostadsändamål bebyggt mindre område.

P.H. och L.G. köpte fastigheten Rickebasta 7:4 den 20 april 1982 och försålde den till Kjell Andersson Fastighets HB den 1 juni 1990.

P.H. och L.G. bildade 1982 Alsike Bensin. Bolaget registrerades i handelsregistret den 13 april 1982. Bolaget har till ändamål för sin verksamhet att bedriva bensinstationsrörelse samt däck- och bilservice.

Mellan Kjell Andersson Fastighets HB och Alsike Bensin föreligger ett hyreskontrakt den 1 juni 1990 enligt vilket hyresvärden, Kjell Andersson Fastighets HB till hyresgästen, Alsike Bensin, uthyr lokal i fastigheten Rickebasta 7:4 att användas för bensinstationsverksamhet. Av bilaga 2 till hyreskontraktet framgår, att hyresgästen ansvarar för underhåll och tillsyn av drivmedelstankar, och skall även i övrigt svara för bensinstationsrörelsens drift och skötsel, samt vidta alla härför erforderliga åtgärder. Vidare framgår följande. Hyresgästen skall även ansvara för renhållning och skötsel av fastigheten. Härvid skall särskilt risken för uppkomst av miljöföroreningar beaktas och förebyggas. Hyresgästen ansvarar för all den person eller sakskada som kan åsamkas hyresvärden eller tredje man på grund av bensinstationsverksamheten. Hyresgästen svarar vidare slutligt gentemot hyresvärden för de ersättningsanspråk som kan komma att riktas mot hyresvärden på grund av gällande miljölagstiftning. Hyresgästen förbinder sig att tillse så att bensinstationsverksamheten är tillfredsställande ansvarsförsäkrad mot de skador som kan åsamkas hyresvärd eller tredje man till person eller egendom.

Enligt byggnadsnämndens beslut den 21 januari 1988, rörande tillstånd enligt 11 § lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor, var Alsike Bensin sökande av tillståndet och även den person som beslutet om tillstånd riktade sig till. Vidare har brandförsvaret i besiktningsprotokoll den 2 september 1992 med anledning av tillsyn enligt 16 § samma lag riktat sig till Alsike Bensin utan att bolaget, såvitt är känt, haft några invändningar härom.

Inom bensinstationsområdet har en förorening konstaterats, vilken är belägen i bottenmoränen som är vattenmättad. Moränen överlagras av ett 1,5 - 2,5 meter mäktigt lerskikt. De höga halterna av bensen, toluen, etylbensen och xylén (aromatiska kolväten) tyder på att föroreningen består av bensin. Analyser visar på låga halter bly, vilket indikerar att föroreningen troligen härrör från oblyad bensin. Oblyad bensin introducerades vid den aktuella bensinstationen 1992 och föroreningen har således uppkommit relativt sent. Enligt uppgift från miljökontoret har de cisterner som använts vid bensinstationen provtryckts och befunnits täta. Föroreningen har därför troligtvis uppkommit vid tankning eller påfyllning av cisternerna.

Länsstyrelsen finner enligt vad som framgår i ärendet att Alsike Bensin är ansvarig verksamhetsutövare i detta fall. Skäl saknas att tillika hålla fastighetsägaren ansvarig för aktuell sanering och efterbehandling. OK kan lagligen inte hållas ansvarig för saneringen.

Branthammarsån vilar på lera nedströms den förorenade platsen. Troligtvis skär ån inte i något avsnitt igenom lerlagret. Möjligheten att föroreningarna når vattendraget är således mycket liten, eftersom föroreningarna ligger under lerskiktet. I området finns emellertid ett antal bergborrade dricksvattentäkter. Föroreningarna ligger inom brunnarnas influensområden. Det kan inte uteslutas att föroreningarna via sprickor i berggrunden förs till vattentäkterna och förorenar dricksvattnet. Med hänsyn härtill finner länsstyrelsen i likhet med miljö- och hälsoskyddsnämnden att skäl föreligger att kräva att sanerings- och skyddsåtgärder vidtas beträffande det aktuella förorenade området så att någon risk för att vattentäkterna i området förorenas inte föreligger.

Några fastställda riktvärden att tillämpa vid sanering av ifrågavarande slag finns inte. Enligt naturvårdsverket är riktvärdena i den sk. Holländska listan tills vidare tillämpbara för svenska förhållanden vid sanering av bl.a. bensin- och oljeförorenade områden. Nämda riktvärden är uppdelade i riktvärden för mark respektive riktvärden för grundvatten avseende bl.a. ämnena bensen, toluen, etylbensen och xylén. Enligt länsstyrelsens uppfattning skall riktvärdena vara vägledande för den aktuella saneringen.

Med hänsyn till vad sålunda anförts skall beslutet om föreläggande avseende OK upphävas.

Efter överklagande av Alsike Bensin förordnade Koncessionsnämnden i beslut den 7 september 1995 att de överklagade besluten tills vidare inte skulle gälla.

ÖVERKLAGANDE

Alsike Bensin har i överklagande anført bl.a. följande. Det bestrids å det bestämdaste att de skyddsåtgärder som avses i länsstyrelsens beslutsmotivering inte skulle ha vidtagits. Cisternerna har enligt gällande bestämmelser provtryckts och befunnits täta. Enligt beslutet sägs "Föroreningarna har därför troligtvis uppkommit vid tankning eller påfyllning av cisternerna". Bensinen levereras fritt i cistern varför eventuella brister ligger hos bensinbolagets eller deras transportörers personal, vilka ju rimligen också bör vara försäkrade.

YTTRANDEN

Länsstyrelsen i Uppsala län har avstyrkt bifall till överklagandet och hänvisat till motiveringen i det överklagande beslutet.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Uppsala kommun har anfört i huvudsak följande. Erfarenheten på miljökontoret är att oljebolag har och på ett eller annat sätt har tagit ansvar för miljön vid de stationer som står i deras namn. Alsike Bensin framstod utåt som en ordinär OK-station. OK var ägare till delar av utrustningen såsom bensinpumpar samt bensinen. Vid det tillfälle Folksam stoppade saneringen uppstod problemet med risken att cisterner kunde rasa ned i gropen. Miljökontoret uttryckte rådet att cisterner borde tömmas samt påfyllningen av dessa stoppas för vid eventuellt töväder fanns det risk för ras och följaktligen stor förorening. OK kontaktade miljökontoret och försäkrade att utöver stödåtgärder skulle man ha bevakning av anläggningen. Alsike Bensin (P.H.) hade inga invändningar i frågan. Detta visade för miljökontoret att OK hade den aktiva rollen vid skötseln av stationen. OK har deltagit som part under hela ärendets handläggning, varit ägare av utrustning och bensin, påfyllning har skett med OK:s bilar. Detta visar att OK drivit stationen tillsammans med P.H. . Miljökontoret anser att ett stort oljebolag inte skall kunna friskriva sig ansvaret för miljö genom att ingå tvåpartsavtal där avtalets formuleringar ställer till problem ur ansvarssynpunkt. Miljö- och hälsoskyddsnämnden vidhåller sitt tidigare beslut och anser att OK skall föreläggas att vidta saneringen vid fastigheten Rickebasta 7:4 i Alsike, Uppsala kommun.

Naturvårdsverket har anfört bl.a. följande. Naturvårdsverket lämnar inledningsvis i detta ärende några generella synpunkter om hur miljöskyddslagen, enligt verkets mening, bör tillämpas på bensinstationsverksamheter och då särskilt på sanering av föroreningar från dessa. Enligt Naturvårdsverkets mening kan flera aktörer anses vara utövare av en miljöfarlig verksamhet. För att en aktör ska kunna ses som utövare krävs att denne på något sätt har haft rådighet över verksamheten eller del av denna, samt att det funnits risk för att dennes verksamhet kan ha lett till förorening eller annan miljöstörning. När det gäller bensinstationsverksamhet kan både innehavaren av försäljningsverksamheten, fastighetsägaren och leverantören av varor och produkter anses vara verksamhetsutövare, beroende på vilken rådighet respektive aktör har eller har haft i utövandet av verksamheten.

Naturvårdsverkets synpunkter i detta ärende

Länsstyrelsen har i det överklagade beslutet bedömt att det saknas skäl för att hålla fastighetsägaren ansvarig för sanering och efterbehandling. Naturvårdsverket delar denna bedömning.

Länsstyrelsen har vidare funnit att Alsike Bensin är ensam ansvarig verksamhetsutövare i detta fall och att OK inte lagligen kan hållas ansvarig för saneringen. Denna bedömning delas inte av Naturvårdsverket.

Länsstyrelsens ställningstagande bygger i princip på sådana omständigheter som att Alsike Bensin har bedrivit verksamhet på platsen, att visst ansvar för miljöolägenheter regleras i ett avtal mellan fastighetsägaren och Alsike Bensin, att Alsike Bensin fått tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor, att brandmyndigheten vid sin tillsyn riktat sig till Alsike Bensin samt att låga halter av bly i marken tyder

på att föroreningen uppkommit relativt sent. Varför OK skulle undantas från ansvar har länsstyrelsen inte alls motiverat.

Att Alsike Bensin har bedrivit verksamhet på platsen är ostridigt.

I förhållande till fastighetsägaren är det enligt ovan nämnda avtal tänkt att Alsike Bensin tagit på sig ansvaret för sanering om behov uppkommer. Detta avtal reglerar dock endast förhållandet mellan fastighetsägaren och Alsike Bensin och kan alltså inte läggas till grund för en bedömning av vilket ansvar OK kan tänkas ha härvidlag.

Att Alsike Bensin fått tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor och att brandmyndigheten bedrivit tillsyn mot Alsike Bensin innebär inte utan vidare att Alsike Bensin är den enda som har utövat miljöfarlig verksamhet på platsen.

Att analyser visar att det varit låga halter av bly i marken skulle i och för sig kunna vara en indikation på att föroreningen främst har uppkommit efter 1992. Detta är dock inget bevis på att Alsike Bensin skulle vara den enda utövaren och att OK inte skulle betraktas som utövare. Enligt Naturvårdsverket finns det mycket i detta ärende som pekar på att OK skall betraktas som utövare i fråga om bränslehanteringen.

Av handlingar i ärendet framgår att OK äger eller ägde pumparna och bensinen. OK har såvitt kan bedömas haft rådighet över pumparna och bensinen under den tid då markföroreningen kan antas ha skett. Därför bör OK också anses ha motsvarande utövaransvar. Detta innebär i sin tur att Alsike Bensin inte har haft sådan rådighet.

Naturvårdsverkets ställningstagande

För här aktuell bensinstationsverksamhet har inte tillstånd meddelats. Enligt Naturvårdsverkets mening bör gälla att den som åstadkommit en förorening också är skyldig att vidta de åtgärder som bedöms erforderliga. Detta gäller såväl den senaste utövaren som tidigare verksamma utövare.

Alsike Bensin har bedrivit miljöfarlig verksamhet på platsen. Alsike Bensin bör därför i egenskap av utövare tillskrivas en del av ansvaret för erforderliga saneringsåtgärder. Med hänsyn till att OK haft rådighet avseende pumpar och bensin bör OK anses som utövare och därmed tillskrivas sin del av ansvaret. Alsike Bensin och OK, genom förvärv av FINA, har utövat bensinstationsverksamhet sedan 1982. Att söka ansvariga utövare för tiden före 1982 är enligt Naturvårdsverket mening inte meningsfullt. Ansvaret för sanering av marken bör därför fördelas mellan Alsike Bensin och OK.

Naturvårdsverket anser att Alsike Bensin inte ensamt skall ha ansvaret för saneringen. Länsstyrelsens beslut bör upphävas. Skulle nämnden finna att det behövs ytterligare utredning för att avgöra hur ansvaret skall fördelas mellan parterna eller att det föreligger hinder mot att inom ramen för denna process ålägga OK att ta sin del av ansvaret för saneringen, bör ärendet återförvisas till miljö- och hälsoskydds-nämnden för ny handläggning.

C.W. , Petroleumhandelns Riksförbund (PRF), har anfört bl.a. följande. PRF organiserar de av landets bensinhandlare som är fria företagare, vilka PRF företräder som arbetsgivare, branschverksamma och som avtalsparter till oljebolag. PRF har sedan åtminstone ett tiotal år sökt överföra även det formella ansvaret för spill av petroleumprodukter tydligt till oljebolagen. Med det menas att ansvaret redan nu är oljebolagens som utövare men att detta måste förtydligas eftersom miljökontoren i kommunerna ofta tolkar detta begrepp som återförsäljare på platsen. Han uttrycker förvåning över länsstyrelsens beslut eftersom verksamheten i detta fall dessutom drivits i kommission, d.v.s. för annans räkning, och naturligtvis, som vanligt, med pumparna ägda av oljebolaget varmed följer rådigheten.

SLUTSKRIFT

Alsike Bensin har till slutförande av sin talan anfört bl.a. följande. Det är OK som bör åläggas ansvaret för de åtgärder som kan erfordras utöver dem för vilka Alsike Bensin redan svarat. I vart fall Naturvårdsverket synes mena att det behövs ytterligare utredning för att avgöra hur ansvaret bör fördelas mellan OK och Alsike Bensin och att ärendet därför borde återförvisas till miljö- och hälsoskyddsnämnden för ny handläggning. Det kan ligga mycket i Naturvårdsverkets syn på den formella hanteringen av överklagandet.

I skrivelse undertecknad av Alsike Bensin och OK har yrkats att såväl länsstyrelsens som miljönämndens beslut upphävs och att ärendet återförvisas till miljönämnden för ny handläggning av frågan om behovet av föreläggande och - om behov av föreläggande bedöms vara för handen - utfärdande av ett sådant med angivande av ansvarsgraden för var och en av Alsike Bensin och OK. Som grund för yrkandet har anförts i huvudsak följande. Naturvårdsverket har i sitt yttrande uttalat som sin uppfattning att det bör föreligga ett delat ansvar för de ifrågasatta saneringsåtgärderna och framhållit som önskvärt att den myndighet som utfärdar föreläggande om saneringsåtgärder anger hur ansvaret skall fördelas. Verkets förslag att ärendet med undanröjande av tidigare beslut återförvisas till miljönämnden för ny handläggning biträds. Ett annat skäl för en återförvisning är att det möjligen inte kommer att behövas något föreläggande överhuvudtaget. De i Sverige verksamma oljebolagen har nämligen numera träffat ett konsortialavtal om bildande av ett saneringsbolag - SPI Miljösaneringsfond AB - vars ändamål är att undersöka och i förekommande fall sanera markföroreningar på fastigheter på vilka detaljistförsäljning av motorbensin till vägtrafikfordon bedrivits under tiden fram t.o.m. år 1994. Den i förevarande ärende aktuella försäljningen bedrevs en bit in på år 1994, varför tomten kan bli föremål för sanering i nämnda bolags regi. Det återstår för SPI Miljösaneringsfond AB att träffa en överenskommelse med Naturvårdsverket och Kommunförbundet om bildande av en s.k. saneringsråd, inom vilket utvärdering och prioritering av erforderliga undersöknings- och saneringsåtgärder skall ske. En sådan överenskommelse uppges vara nära förestående. Om ärendet återförvisas till miljönämnden bör Alsike Bensin och

OK till nämnden kunna rapportera läget i denna fråga som underlag för övervägandet om behovet av föreläggande.

KONCESSIONSNÄMNDENS ÖVERVÄGANDEN

Av 5 § miljöskyddslagen framgår att det är den som utövar miljöfarlig verksamhet som är ansvarig för att de åtgärder vidtas som behövs för att förebygga eller avhjälpa olägenheter och att skyldigheten att avhjälpa olägenheter även kvarstår efter det att verksamheten har upphört.

Enligt 40 § samma lag får - om tillstånd inte har givits enligt lagen - en tillsynsmyndighet meddela ett föreläggande om sådana försiktighetsmått eller förbud som behövs för att lagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den skall efterlevas. Föreläggandet får förenas med vite.

Ett föreläggande enligt miljöskyddslagen skall riktas mot den som utövar den miljöfarliga verksamheten. Som utövare kan bara den betraktas som har den faktiska och rättsliga möjligheten att efterkomma föreläggandet.

Miljöskyddslagen bygger på individuell prövning och den fråga som är föremål för Koncessionsnämndens prövning i nu aktuellt ärende är om Alsike Bensin är att anse som utövare av den miljöfarliga verksamhet som föranlett behov av saneringsåtgärder på fastigheten Rickebasta 7:4 i Alsike.

Behov av saneringsåtgärder har uppstått då det inom bensinstationsområdet har konstaterats förorening som, enligt uppgift, troligtvis härrör från oblyad bensin. Koncessionsnämnden finner det högst osannolikt att "spill" av nu aktuell storleksordning skulle ha kunnat uppkomma vid tankning av bilar. Eftersom cisternerna provtryckts och befunnits täta - och då den högsta föroreningshalten uppmäts i en provpunkt som ligger precis vid centralpåfyllningen vid vägen - har föroreningarna förmodligen uppkommit vid påfyllning av cisternerna. Ett mindre läckage på ett påfyllningsrör har också konstaterats och åtgärdats av OK.

För bedömningen av Alsike Bensins ansvar är följande, som framgår av handlingarna, av intresse.

Alsike Bensin har bedrivit bensinstationsverksamhet på platsen sedan 1982. Mellan 1982 och 1990 ägde Alsike Bensin fastigheten Rickebasta 7:4. Den 1 juni 1990 såldes fastigheten till Kjell Andersson Fastighets HB som enligt hyreskontrakt daterat samma dag hyrt ut den lokal för bensinstationsverksamhet som finns på fastigheten till Alsike Bensin. I byggnaden finns en försäljnings- och kontorsdel samt en verkstadslokal. Nedgrävda tankcisterner ägs av fastighetsägaren och beträffande

markområdet finns ett nyttjanderättsavtal mellan fastighetsägaren och OK. I hyreskontraktet mellan Alsike Bensin och fastighetsägaren finns antecknat att hyresgästen har tecknat återförsäljarkontrakt med Svenska Fina AB (Fina) avseende drivmedelsanläggningen och att detta kontrakt inte får inskrivas. Enligt bilaga till hyreskontraktet skall hyresgästen ansvara för bl.a. underhåll och tillsyn av drivmedelstankar. Det föreskrivs även att hyresgästen har ansvar för bl.a. de ersättningsanspråk som kan komma att riktas mot hyresvärden p.g.a. gällande miljölagstiftning. Enligt återförsäljningsavtal mellan Fina och Alsike Bensin upplåts rätten att driva handel med varor från Fina samt rätten till vissa lokaler och utrymmen. Vidare regleras återförsäljarens skyldigheter gentemot Fina. Återförsäljningsavtalet har övertagits av OK och Alsike Bensin har sålt OK:s produkter i kommission mellan november 1992 och 31 december 1994 då avtalet sades upp av OK. Bensinen ägs av OK och OK bestämmer priser samt övriga villkor som skall gälla vid försäljning av olika produkter. Samtliga anläggningstillgångar, såsom pumpar, skärmtak, flaggstänger ägs av OK.

Mot bakgrund av ovanstående konstaterar Koncessionsnämnden att Alsike Bensin inte haft någon som helst rådighet över cisternerna eller påfyllningen av dessa. Att det mellan Alsike Bensin och Kjell Andersson Fastigheter AB föreligger ett hyresavtal som reglerar ansvar för ev. ersättningsanspråk p.g.a. gällande miljölagstiftning har ingen betydelse vid bedömningen av vem som är utövare av miljöfarlig verksamhet i miljöskyddslagens mening. Den förorening som konstaterats måste anses ha samband med påfyllning av cisternerna. Alsike Bensin kan således inte göras ansvarig härför såsom utövare av miljöfarlig verksamhet. Till följd härav skall länsstyrelsens och miljö- och hälsoskyddsnämndens beslut undanröjas och ärendet visas åter till miljö- och hälsoskyddsnämnden i Uppsala kommun för vidare handläggning.

Beträffande behovet av ytterligare saneringsåtgärder på fastigheten Rickebasta 7:4 finner Koncessionsnämnden anledning att göra följande kommentarer. Av utredningen i ärendet framgår att det är minst tre år sedan föroreningen skedde. Schaktning och borttransport har skett till en kostnad av 1,2 Mkr varefter ytterligare 0,6 Mkr lagts ned på återfyllning, brunnar m.m. Det är, såvitt framgår av handlingarna i ärendet, osäkert om föroreningen har spritt sig till närliggande grundvattentäkter eller till närbeläget ytvattenområde. Enligt länsstyrelsens beslut är dock möjligheten att föroreningen når Branthammarsån mycket liten medan det inte kan uteslutas att föroreningen i berggrunden förs till ett antal bergborrade dricksvattentäkter och förorenar dricksvattnet. Att i dagens läge, utan ytterligare undersökningar, återuppta saneringen som beräknas kosta ytterligare ca 1 Mkr torde bedömas som tveksamt. En ny undersökning av behövliga saneringsåtgärder skulle förslagsvis kunna omfatta redovisning av närbelägna grundvattenbrunnar (läge, typ av brunn, grundvattenyta, ev. förekomst av petroleumprodukt), ev. förekomst av petroleumprodukter i närbeläget ytvattendrag, redovisning av tidigare saneringsarbetens omfattning till utbredning och djup samt de uppschaktade massornas föroreningsinnehåll, nya analyser i mark och grundvatten vid cisternerna och förslag till alternativa saneringsmetoder med

kostnader (bl.a. uppumpning av grundvatten från det tunna morän/gruslagret under leran med eller utan tillförsel av jordtvättmedel). Efter en sådan undersökning skulle det finnas underlag för en bedömning av vilka åtgärder som idag erfordras för återställning av marken.

I detta beslut, som har fattats efter föredragning av handlingarna i ärendet, har deltagit ledamöterna Eva Wagner, ordförande, Tore Jansson, Jan Ekermann och Ulla Swarén. Föredragande har varit Catharina Lindquist.

Eva Wagner

Catharina Lindquist